

	<p>C-511/08 Heinrich Heine z 15. apríla 2010</p>
	<p>n Spotrebiteľ a nemožno v rámci zmluvy na diaľku zaviazat', aby znášal náklady na zaslanie tovaru v prípade, že uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy</p> <p>n § 12 (4) (b): ...predávajúci...vrátiť spotrebiteľovi ..cenu zaplatenú za tovar ... vrátane nákladov, ktoré spotrebiteľ vynaložil v súvislosti s <u>objednaním</u> ... Náklady na vrátenie tovaru znáša spotrebiteľ len v tom prípade, ak výrobok plne zodpovedal kvalitatívnym požiadavkám a nebol vadný...</p>

	<p>C-489/07, Pia Messner</p>
	<p>n nemožno požadovať od spotrebiteľa kompenzačnú <u>náhradu za použitie tovaru</u> nadobudnutého na základe zmluvy uzatvorenej na diaľku v prípade, ak si posledný uvedený uplatní v lehote svoje právo na odstúpenie od zmluvy</p> <p>n ... ak spotrebiteľ používal tovar spôsobom, ktorý je nezlučiteľný so zásadami občianskeho práva, ako sú dobrá viera alebo bezdôvodné obohatenie, pod podmienkou, že nebude narušený účel tejto smernice, najmä účinnosť a efektívnosť práva na odstúpenie, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu...</p>

	<p>C-412/06, Annelore Hamilton</p>
	<p>n ... vnútroštátny zákonodarca je oprávnený stanoviť, že právo na odstúpenie od zmluvy môže byť v prípade, že spotrebiteľovi bola poskytnutá <u>chybná informácia</u> týkajúca sa uplatnenia tohto práva, <u>uplatnené najneskôr do jedného mesiaca od úplného poskytnutia zmluvných plnení...</u></p>

	<p>C-227/08, Eva Martín Martín</p>
	<p>n ...ak súd chce...tak <u>môže</u> <i>ex offio</i> vyhlásiť zmluvu uzatvorenú mimo prevádzkových priestorov za neplatnú z dôvodu, že spotrebiteľ nebol upozornený na jeho právo odstúpiť od zmluvy, hoci sa tejto neplatnosti pred príslušnými vnútroštátnymi súdmi nikdy nedovoľával....</p> <p style="text-align: right;">7</p>

	<p>C-404/06, Quelle AG</p>
	<p>Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar</p> <p>n článok 3 sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá predávajúcemu za predpokladu, že predal spotrebný tovar vykazujúci vadu, umožňuje požadovať od spotrebiteľa náhradu za užívanie vadného tovaru až do jeho nahradenia novým tovarom.</p> <p style="text-align: right;">8</p>

	<p>C-484/08 Caja de Madrid rozsudok SD EÚ z 3. júna 2010</p>
	<p>1. Má sa článok 8 [smernice 93/13] vykladať v tom zmysle, že členský štát môže vo svojej právnej úprave v prospech spotrebiteľa stanoviť kontrolu nekalej povahy takých podmienok, ktoré článok 4 ods. 2 [smernice] z uvedenej kontroly vylučuje?</p> <p>2. V dôsledku uvedeného bráni článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 8 [smernice] tomu, aby členský štát stanovil vo svojom právnom poriadku v prospech spotrebiteľov kontrolu nekalej povahy podmienok, ktoré sa vzťahujú na definíciu hlavného predmetu zmluvy alebo na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom [na primeranosť medzi cenou a odmenou na jednej strane a tovarmi a službami dodávanými v protihodnote – <i>neoficiálny preklad</i>] na druhej strane, aj keď sú formulované jasne a zrozumiteľne?</p> <p style="text-align: right;">9</p>

	<p>n Za spotrebiteľa nemožno považovať osobu, ktorá síce ešte nezačala vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, ale uskutočňuje právne úkony, ktoré smerujú k začatiu podnikateľskej činnosti (napr. uzatvorí nájomnú zmluvu na kanceláriu, ktorú plánuje použiť na podnikateľskú činnosť). (rozsudok Súdneho dvora ES z 3.7. 1997, <i>Francesco Benincasa v Dentalkit Srl.</i>, C-269/95, ECR 1997, I-03767)</p>

	<p>C-137/08, VB Pénzügyi Lízing Zrt. proti Ferencovi Schneiderovi</p>
	<p>n 1. Článok 23 prvému odseku Statutu Súdneho dvora Európskej únie neodporuje ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré vyžaduje, aby súd, ktorý podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania, súčasne <i>ex officio</i> informoval o podaní takéhoto návrhu aj ministra spravodlivosti daného členského štátu.</p> <p>n 2. Článok 267 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že do právomoci Súdneho dvora Európskej únie patrí právomoc vyložiť pojem „nekalá zmluvná podmienka“ uvedený v článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v prílohe k tejto smernici, ako aj hľadiská, ktoré vnútroštátny súd môže alebo musí zohľadniť pri preskúmaní zmluvnej podmienky vzhľadom na ustanovenia tejto smernice, pričom vnútroštátnemu súdu vzhľadom na uvedené kritériá prináleží stanoviť konkrétnu kvalifikáciu predmetnej zmluvnej podmienky podľa osobitných okolností daného prípadu.</p> <p>n 3. <u>Vnútroštátny súd musí <i>ex officio</i> nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie o voľbe vylučenej miestnej príslušnosti súdu nachádzajúce sa v zmluve, ktorá je predmetom sporu, ktorý prejednávava, a ktorá bola uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice, a v prípade, že je to tak, posúdiť <i>ex officio</i> prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia.</u></p>

	<p>C-65/09 a C -87/09 Weber proti Jürgenovi Wittmerovi</p>
	<p>n Článok 3 ods. 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ vadný spotrebný tovar, ktorý spotrebiteľ pred zistením vady v dobrej viere namontoval v súlade s jeho povahou a potrebným účelom, bol uvedený do súladu so zmluvou formou výmeny, predávajúci musí buď sám odstrániť tento tovar z miesta, kde bol namontovaný, a opätovne tam namontovať vymenený tovar, alebo musí znášať nevyhnutné náklady spojené s týmto odstránením a s namontovaním vymeneného tovaru. Táto povinnosť predávajúceho je nezávislá od toho, či sa v kúpnej zmluve zaviazal namontovať pôvodne kúpený spotrebný tovar.</p> <p>n Článok 3 ods. 3 smernice 1999/44 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava priznávala predávajúcemu právo odmietnuť výmenu vadného tovaru, ktorá je jediným možným spôsobom nápravy, z dôvodu, že mu tým v dôsledku povinnosti odstrániť tento tovar z miesta, kde bol namontovaný, a namontovať tam vymenený tovar vznikajú neprimerané náklady v porovnaní s hodnotou tovaru, ktorú by tento tovar mal v prípade, keby nesúlad s kúpnu zmluvou neexistoval, a so závažnosťou nesúladu. Toto ustanovenie pritom nebráni tomu, aby bolo právo spotrebiteľa na náhradu nákladov spojených s odstránením vadného tovaru a s namontovaním vymeneného tovaru v takomto prípade obmedzené na náhradu primeraných nákladov zo strany predávajúceho.</p>

	C -76/10 Pohotovosť s. r. o. proti Ivete Korčkovskej
	<p>n Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukláda vnútroštátnemu súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozhodnutia vydaného bez účasti spotrebiteľa, povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom a uplatnenej v tomto rozhodnutí, ak tento súd má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave a podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže uvedený súd vykonať takéto posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva.</p> <p>n Je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere, aká je vo veci samej, upravujúca podľa zistení tohto súdu sankciu v neprimerane vysokej výške na ťarchu spotrebiteľa vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. V prípade kladnej odpovede je úlohou uvedeného súdu vyvodit' všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s cieľom zabezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou.</p>
	13

	C -76/10 Pohotovosť s. r. o. proti Ivete Korčkovskej
	<p>n Za okolnosti, aké sú vo veci samej, neexistencia údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa jeho nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj, je zrozumiteľná v zmysle článku 4 smernice 93/13. Ak nejde o takýto prípad, tento súd má možnosť aj bez návrhu posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy je opomenutie údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v jej podmienke týkajúcej sa nákladov tohto úveru spôsobilé prísúdiť tejto doložke nekalú povahu v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. Napriek tomu bez ohľadu na priznanú možnosť posúdiť túto zmluvu z hľadiska smernice 93/13, smernica 87/102 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu uplatniť ustanovenia preberajúce do vnútroštátneho práva článok 4 tejto poslednej uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.</p>
	14
